

Z německého originálu přeložil Otokar Fischer

I.

Nechť cokoli leží na dně této problematické knihy: dojista že to byla otázka nejvyššího stupně a nejvyšší svůdnosti, nad to pak otázka hluboce osobní – toho důkazem je již doba, v níž kniha vznikala, jíž *navzdory* vznikala, vzrušující doba německo-francouzské války r. 1870/71. Zatímco se Evropou rozléhalo hřmění bitvy u Wörthu, seděl přítel hloubání a hádanek, jemuž bylo dáno státi se otcem této knihy, kdesi v koutu Alp, hluboko zahloubán do hloubání a všecek se hale do svých hádanek, tedy velmi starostlivě a spolu bezstarostně, a zaznamenával své myšlenky o *Řecích* – jádro té podivné a špatně přístupné knihy, jíž věnuji tuto pozdní předmluvu či pomluvu. Několik neděl poté: a sám stál pod hradbami Met, pořád ještě se nevymotav z otazníků, jež připsal k domnělé „veselosti“ Řeků a řeckého umění, až posléze v onom měsíci nejhlubšího napětí, kdy se ve Versaillích smlouval mír, sjednal i on mír se sebou samým a pomalu se zotavuje z choroby, kterou si přinesl z pole,